

Շուշանիկ Կուրդիւնյան

Ինձ ի՞նչ գատիկ կարմիր-կանաչ . . .

Ինձ ի՞նչ գատիկ կարմիր-կանաչ

Ու խնդություն մեծ տոնի,

Երբ եղբայրս հիվանդ, քաղցած,

Թափառական, տուն չունի:

Ինձ ի՞նչ բերկրանք, ուրախություն,

Քրիստոսի հարության,

Երբ տարագիր ստրկություն,

Կյանքն է մաշում հավիտյան:

Իմ գատիկը թշվառ ազգիս

Բարօրությունն է միայն,

Այնժամ միայն մի ձու՝ ձեռիս

Կասեմ տոն է հարության:

Մի խեղճ ազգի, որ դարերով

Իր մշտահոս ալ արյան

Անմեղ հոսած կաթիլներով

Ներկել է ողջ Հայաստան:

1906 թ